Ч. 181. Второк 25 (12) серпня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Скликанє соймів. — Становище правительства в справі сербскої угоди торговельної. — Велико-сербска аґітация. — Нова фаза в мароканьскій справі. — Події в Туреччині.

Віденьска урядова ґазета оголосила патент цісарский, скликуючий сойми краєві Чехії, Галичини, Зальцбурґа, Стириї, Каринтиї, Морави, Шлеска і Форарльберґа на день 15 вересня, сойми Горішної Австриї, Тироля, Гориції і Градиски на день 22 вересня а сойм Буковини на день 5 жовтня 1908. Віденьска праса приписує сегорічним сесиям соймовим велику вагу, вказуючи на то, що поодинокі партиї політичні, з яких складає ся палата послів, знайдуть ся тепер, так сказати би, в природнійшім положеню, що мабуть не позістане без впливу і на парляментарні відносини.

В справі становища правительства в справі сербскої угоди торговельної доносять тепер з достовірного жерела: Більшість членів кабінету на раді міністрів заступала то становище, що сербска угода торговельна мусить безусловно війти в житє на основі уповажняючого закона з днем 1 вересня. Розуміє ся, що аґрарні міністри, котрі, як звістно, суть в меншости, противили ся тому. Їх становищу зроблено формальну концесию в той спосіб, що попрошено президента міністрів, щоби він порозумів ся з урядом для справ заграничних і звідав ся, чи введенє закона торговельного в житє може бути відложене. Колиб уряд заграничний заявив, що введенє в житє того закона не дасть ся відложити і не може бути ані на хвильку довше вдержане, то закон той війде без сумніву в житє з днем 1 вересня, що треба уважати за річ певну. Впрочім рада державна збере ся дня 3 падолиста. Президент міністрів задумує предложити палаті послів закон язиковий і проект удержавненя. Сей послідний буде складати ся з закона, звіту мотивуючого і трох договорів. Міністри заявили ся солідарними для осінної сесиї парляментарної.

В справі велико-сербскої аґітациї подає мадярска ґазета „A Nap" вельми характеристичні, лиш не знати о скілько правдиві ревеляциї. Они замітні не так самою справою аґітациї, як тим фактом, що показує, яких способів уживає иноді дипльоматия. Як би то правда була, то щож дивувати ся, що всілякі платні аґенти і шпіґуни підкопують єствованє держав і народів. Згадана ґазета пише:

З доходжень, які ведуть ся против велико-сербских аґітаторів, показало ся, що радикальні правительства в Сербії давали від многих літ постійні запомоги двом сербским часописям, одній виходячій в Загребі, а другій на Угорщині. Посередником межи тими ґазетами а сербским правительством був один визначний радикальний посол, котрий ще й нині веде переписку з політиками в Білграді та з визначними личностями в Босні. Президент міністрів др. Векерле звернув увагу того посла на его ворожу державі аґітацию а він з обуренем виступив против такого закиду. Тоді др. Векерле сягнув до кишені і показав єму лист, який він власноручно писав до сербского президента міністрів Пасича. Хорватский посол поблід і обіцяв відтак міністрови, що не буде виступати против угорского правительства. Показало ся, що той радикальний посол ще за Обреновичів переписував ся з сербскими правительствами, ба навіть із королем Александром. На сербскім дворі призбирало ся було множество компромітуючих листів і документів походячих від сербских політиків на Угорщині. Тоті документи безпосередно по убитю короля Александра купив тодішний австро-угорский посол в Білграді, барон Думба, за грубі гроші від двох

3)

Дещо про волосє.

Културно-ґіґієнічна розвідка. — написав К. Вербин.

(Дальше)

Давнійше носили бороди не лиш епископи, але навіть і папи. Папа Лев III. був першим, що голив бороду. Пізнійше деякі папи заказували голити ся, деякі знов позваляли носити бороди. Сьвітске рим. кат. духовеньство держить ся нині строго давного римского звичаю і голить бороди. Декотрим монахам вільно носити бороди; велику славу має „капуциньска борода". Мимоходом згадаємо тут ще, що звичай у римо-кат. духовеньства виголювати голову на чубку — т. зв. тонзура — пішов з Іспанії, де на четвертім соборі в Толедо постановлено, що все духовеньство має обстригати горішну часть голови, а лиш на долішній лишати довкола довше волосє. Православне духовеньство держало ся з давен давна східного звичаю і носило не лиш довгі бороди, але й довжезне волосє на голові. Звичай той укріпив ся ще тим більше, коли Турки здобувши в 1453 р. Константинополь, почали змушувати християньске духовеньство обстригати бороди.

Того східного звичаю держать ся строго й в Росиї. Там ще до недавна носило сьвітске духовеньство довжезне волосє, а щоби оно не лізло до очий і не перешкаджало при роботі, сплітали его по обох боках голови в коси, котрі звивано в кружільця. Звичай сей однакож вже залишають і підстригають не лиш волосє, але й бороди, хоч се послідне противить ся по части постанові царя Івана II., котрий так був постановив: „Треба також і на те уважати, щоби ніякий сьвященик, ідучи за приміром латинників, не стриг собі бороди, бо із всіх ересий ніяка не заслугує так на кару, як стриженє бороди; навіть мученическа кров не годна спокутувати такого злочину, а хто людям для вподоби стриже собі бороду, тій допускає ся провини против закона і єсть ворогом Господа Бога, котрий сотворив нас на свою подобу". Але цар Петро I. допускав ся в безглядний спосіб провини, бо заводячи европейску культуру в Росиї, наказав був голити або підстригати бороди, а хто приходив до міста з довгою бородою, тому єї силоміць обстригали. Той сам цар наложив був також податок на бороди; богачі платили від бороди 100 рублів, а бідні лиш 1 копійку.

В Анґлії ношено бороди аж до 1066 р. Вільгельм завоюватель, анґлійский король, наказав був від того часу голити бороди. Пізнійше настала була знов мода носити бороди, а за Генрика VIII. ношенє бороди стало було так загальне, що старшина анґлійского правничого товариства, званого „Лінкенс Інн" (Lincolns Inn), котре мало в Льондоні свої доми і гостинниці для своїх членів, заказало було всім бородатим сидіти при великім столі, коли не заплатили подвійно. Пізнійше наложено податок на бороди. За королевої Єлисавети платив кождий, у кого борода росла довше як дві неділі, 3 шілінґи і 4 пенси або корони. Тоді люди кождого званя мали инші бороди. Духовеньство носило т. зв. „катедральні бороди" і вуси. Борода у войскових називала ся „лопата" або „штилет". Кароль I. завів був вузку, кінчасту бороду Ван Дейка (Van Dyck, славний голяндский маляр, ученик Рубенса, помер в Льондоні 1641 р.) і стріпаті вуси, а ся мода задержалась була аж до часів Якова II. Відтак настала була мода голити лице зовсім гладко.

В нашім народі задержав ся з давен давна звичай, що лиш старі люди запускали і запускають та й то досить рідко бороди, а молоді голять ся, коли противно у Москалів запусканє бороди єсть загальне. За то був у нас з давен давна звичай носити довгі вуси, звисаючі в долину. Звичай сей принятий більше на Україні, підчас коли в инших сторонах вуси підстригають або лиш підкручують. Чи ношенє довгих звисаючих вусів єсть звичаєм принятим зі всходу, чи европейским, годі знати. За цісаря Кароля Великого ношено довгі, звисаючі аж на груди вуси; відтак мода тота щезла і аж до девятого століття підкручувано вуси рівно на боки. Пізнійше голено вуси і аж Іспанці завели знов звичай ношеня вусів. Борода і вуси не мали нігде так великого значіня як в Іспанії. За портуґальского короля Іоана III. славний его полководець Іоан де Кастро

урядників сербского міністерства справ заграничних. Тоті документи знаходять ся в посіданю заграничного уряду у Відни, де великосербску роботу дуже добре знають. Та й др. Векерле дістав в свої руки компромітуючі документи. Тягнуло ся пять літ, заким на основі тих документів можна було виступити отверто против сербских заговірників.

Марокканьска справа вступила в нову фазу, котра зачинає знову інтересувати вже не лиш самих дипльоматів і фахових політиків, але й ширші круги. Оба ворожі братя, султан Абдул-Азіс і єго противник Мулей Гафід станули до битви, котра закінчила ся нещасливо для Азіса і він сам дістав ся в неволю свого брата. Як би не було альґесірского договору і як би француске войско не стояло вже від довшого часу в Марокку, то можна би сю подію уважати лиш за маленьку зміну, за малозначний епізод в повній бурливих подій історії марокканьского султана, за зміну роль обох братів: насамперед султан Абд-ул-Асіс держав свого брата Мулея Гафіда в неволи а тепер султан Мулей Гафід велів замкнути до вязниці свого брата Абд-ул-Азіса. Але серед теперішних відносин ся зміна має далеко більше значінє, бо розходить ся о то, як на неї будуть дивити ся інтересовані в Марокку і звязані договором в Альґесірас держави. Доси ті держави уважали Мулея Гафіда за ворохобника і не хотіли входити з ним в ніякі переговори. З єго посланниками, які недавно тому їздили до Европи, ніхто й не хотів говорити; они знайшли всюди замкнені двері як в палатах монархів так і в бюрах їх міністрів. Щож тепер буде? Чи держави звязані альґесіраским договором схотять вчерашного ворохобника признати нині султаном Марокка? Коли так, то в Марокку змінилось би лиш імя реґента і взаімне становище братів. Здає ся, що навіть і так буде, але заходить ще й друге питанє, чи фактичний теперішний султан Мулей Гафід схоче признати важним та й єго обовязуючим договір в Альґесірас? Як би й не було, марокканьска справа висунула ся знов наперед і стала актуальною. Про саму битву говорять, що она відбула ся 30 миль далеко від Маракеша. Войско Абд-ул-Азіса зараз в самім початку зачало втікати а єго артилерия навіть не могла виступити до бою вінаслідок того, що одна пушка експльодувала.

З Константинополя доносять; В виду чутки про кризу у великім везираті комітет молодотурецкий оголошує, що має повне довірє до Кіяміля-паші і єсть вдоволений з єго до теперішної діяльности. Той сам комітет подає до відомости, що париский молодотурецкий комітет вже не єствує а в Парижи перебувають лиш заступники комітету.

З Атин доносять: Всї грецкі конзулї в Македонії дістали завізванє до Атин на конференцию, котра відбуде ся там в міністерстві справ заграничних, а на котрій будуть радити над становищем, яке має заняти грецка політика в виду зміненої системи правлїня в Туреччинї.

Новинки.

Львів, дня 24-го серпня 1908.

— **VIII кл. ранґи** надав п. Міністер просьвіти між иншими слїдуючим професорам шкіл середних: Йос. Мазурови в Бучачи; о. Спирид. Кархутови і Мих. Рибачкови при рускій ґімназиї у Львові, першому при головнім заведеню, другому при філїї; Мих. Вашкевичеви в Станиславові при I польск. ґімназиї; Яросл. Ломпицкому в II шк. реальній у Львові; о. Йос. Леманови і Ем. Терлецкому при школї реальній в Тернополи і Валер. Січиньскому в ґімн. в Дрогобичи; — буковиньским професорам шкіл середних: між иншими: Ів. Приймі в II ґімн. в Чернівцях, о. Евг. Семаці і Петрови Кумановскому в II ґімн. в Чернівцях і Ник. Шлюсарюкови в гр. правосл. школї реальній в Чернівцях.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала дра К. Фалькевича, інспектора шк. окр. в стані спочинку сталим інспектором шкільним окр. в IX кл. ранґи для дрогобицкого округа шкільного; Леон. Войнаровского, пров. інсп. окружн. в Гусятинї, сталим інспектором шк. в IX кл. ранґи для шкіл народних золочівского окр.; — перенесла інсп. шкіл. окруж.: Ст. Слївіньского з Горлиць до Перемишля, Ант. Шлемкевича з Косова до Горлиць; Ант. Левандовского з Коломиї до Косова, Тому Заборняка з Бучача до Перемишля. — Кр. Рада шкільна висказала Васил. Хрипливому, упр. 2 кл. школи в Лисівцях, заліщицкого округа при нагоді перенесеня єго на власну просьбу в сталий стан спочинку, повне признанє за довголїтну ревну працю в учительскім званю.

— **Дрібні вісти.** Відпоручником „Просьвіти“ в Самборі до повітового комітету ратункового для потерпівших від елементарних нещасть є пос. др. Данило Стахура а єго заступником проф. Теодор Біленький. — Сеї ночи була у Львові велика злива, а нині цїлий ранок паде дощ. — Завтра, в второк дня 25 с. м. вимашерове львівский корпус на маневри в сторони Рогатина. — Нові шлях трамваю електричного у Львові розпочато будувати в суботу через Галицку і Бернардиньску площу коло корпусної команди і ул. Паньскою. В суботу наспіло 20 нових возів електричного трамвлю до Львова. — Будова зелїзниці Львів-Винники - Підгайці скінчить ся не в первістнім реченци дня 1 вересня, але найскорше аж може в падолистї. Найбільше причинили ся до того зливи; робітники не могли постійно працювати, а дощі нищили нові насипи та замулювали розкопи. — Званий мадярский картяр ґр. Семері програв в послїдних днях одного вечера 360.000 К. — Урядово доносять з Петербурга, що від дня 14 до 20 с. м. було в Росиї 1.145 случаїв занедужаня на холєру, а з того 517 закінчили ся смертию. Від початку вибуху пошести було 2.024 случаї занедужаня а 900 смерти. — З приводу амнестиї оголошеної дня 18 с.м. випущено з вязниці в Перемишли 10 арештантів на волю. — П. Із. Литвинович зі Стрия згубив золотий сиґнет з карнеолем на котрім були вирізані початкові букви єго імени і назвиска.

— **Доручуванє завізвань судових** для сьвідків. Зі взгляду на то, що в послїдних часах бували случаї, що о змістї в завізванях судових довідували ся люди непокликані — Міністерство справедливости видало розпорядженє, щоби завізваня судові для сьвідків доручувано в замкнених кувертах, подібно як доручає ся обжалованим. Властий начальних не потреба повідомляти о змісті сьвідченя лиш подати їм реченець розправи. Длятого також формулярі повідомляючі начальні вла-

---

попавшись в неволю, викупив ся в той спосіб, що обголив одну половину вусів і дав своїм противникам. То їх так тронуло, що они вернули єму вус назад та ще й дали гроший на дорогу.

Французи давнїйшими часами придумували все щось ориґінального для своїх борід. За Генриха IV. обстригувано бороди чотирогранно, пізнїйше в виді вахляря, відтак надавано їм вид ластівочого хвоста або вид листка. Ще пізнїйше наслїдувано бороди стародавних Асирийців; елеґантні Французи воскували бороди і скручували в довгі рурковаті кучери. Цїсар Наполеон III. завів моду ношеня бороди званої від него наполеонкою. Рівночасно ношено грубі вуси з тоненько і просто на боки витягненими кінчиками.

Звичай ношеня бороди або еї підстриганя і моду борід та вусів заводили та й доси ще заводять звичайно якісь визначні люди, як монархи, малярі, поети і т. п. Давнїйшими часами множество мужчин, особливо же войскові і урядники виголювали конець бороди а лишали пабороди, бо так робив молодий цїсар Франц Йосиф. Брат нашого цїсаря, бл. п. Максиміліян, цїсар мехіканьский, дав був взорець до бороди, званої „максиміліянкою“; була то повна борода, роздїлена на серединї і розчесана на боки. Теперішний нїмецкий цїсар відновив з давних часів моду ношеня вусів позадираних до гори, що дало причину до придуманя чи радше до відновлюваня давно позабутої підвязки до вусів, рід маленького хомута, закладаного на уха, котрий придержує вуси в їх неприроднім положеню знаного і уживаного вже триста лїт тому назад в Іспанії. Були знов такі ориґінали, що хотїли звернути на собе увагу своїми вусами або своєю бородою і давали їм дуже довго рости. А волосє може виростати дуже довге. Обчислено, що як би зложити все обстрижене волосє чоловіка за тих 60 лїт, які він пережив, то оно представляло би довготу 6 метрів. Не дивниця длятого, що радний міста Бравнав в горішній Австриї, а пізнїйше начальник Штайнінґер в шіснайцятім столїтю мав бороду довгу на 1 метр і 98 центиметрів, а австрийский ґенерал Гайнав мав вуси майже на пів метра довгі. Історичним фактом єсть, що західно франконьский король Роберт, противник короля Кароля III, званого дурнуватим, спинив втікаючі свої войска в той спосіб, що вийняв із кірса свою пять стіп (1 м. 58 цм.) довгу бороду.

В половинї минувшого столїтя деякі европейскі монархи заказували носити бороди. В 1850 р. заказав був австрийский цїсар всїм цивільним урядникам носити бороди. Три роки пізнїйше видало було італїяньске правительство подібний приказ, а молодих Неапольців, що не слухали приказу, тягнула полїция силоміць до голяря і казала голити бороди.

Якраз противно дїє ся в Прусах. Бар. Шліхт помістив сими днями в однїй з берлиньских ґазет розвідку під заголовком „Волосє від паради“, в котрій розповідає історию, за котру ручить: Жиємо — каже він — без сумніву в часах поступу і просьвіти а доказом того хоч би й стрижене волося у войска. Ще нема й десять лїт тому, як кождий вояк мусїв робити собі шістки з волося коло уший з переду а коли войско стануло в ряд і мав прийти командант, то капраль бігав з одного кінця на другий і плював воякам на лице та приліплював „шістки“, коли не хотїли добре держатись. Коли же відтак музика заграла і явив ся командант та став оглядати войско, то цїла парада закінчила ся аж тодї добре і войско було як слїд вимуштруване, коли „шістки“ добре держались.

Нинї то вже змінило ся, але волосє від паради лишило ся. Нехай на сто мужа в компанії лиш один має волосє дрібку не після припису обстрижене, то горе капітанови, коли майор відбуває параду і то побачить. Та не лиш при піхотї, але й при кавалерії грає волосє від паради велику ролю, іменно же у довбушів, що попереду свого полку їдуть на кони і бубнять. Такий довбуш мусить бути хороший мужчина і мати після припису велику чорну бороду. А звідкиж набрати таких довбушів, скоро їм мимо всяких так дуже захвалюваних ліків не хоче рости борода, та й до того ще конче чорна? Недавно тому дістав один звістний маляр завізванє, щоби відмалював один полк кавалериї в походї підчас маршу. Маляреви розходило ся головно о того хорошого довбуша, що їхав попереду з величезною бородою. Він замовив собі єго на пополудне, щоби відмалювати єго вірно з природи. Точно о назначеній годинї прийшов якийсь вояк, але якийсь, як маляреви здавало ся, зовсїм инший, без бороди. Небавком показало ся, що то таки був той сам, лиш що він свою „бороду від паради“ лишив в касарни. Єго „борода від паради“ росла в „цимрі“ пана капраля і єї видавано лиш на параду або тодї, коли який ґенерал приїхав на інспекцию. — Коли би колись прийшло до війни — кінчить бар. Шліхт — тодї можемо сьміло сказати, що ми до неї приготовлені: волосє пострижене як слїд а борода спочиває на „вахцимрі“.

(Дальше буде).

сти о конечности ставленя ся сьвідка, повинні містити в собі лиш реченець розправи.

— **Зі Станиславова.** Вписи на I і II рік приватної женьскої семінарії учительскої СС. Василиянок в Станиславові, Заболотівска 13 відбудуть ся дня 4 вересня, вступні іспити на I рік 5 і 7 вересня, 8 Богослуженє, а 9 розпічне ся наука на обох роках. Кандидатки на I рік мають при вписї виказатись: 1) сьвідоцтвом крещеня, 2) послїдним сьвідоцтвом шкільним і 3) сьвідоцтвом лїкарским. Такса вписова виносити буде 5 К, а оплата місячна за науку 16 К.

— **Крадежі в поїздах.** Львівскі зелїзничі злодії звернули послїдними часами особлившу увагу на послїдний поїзд, що від'їзджає в напрямі до Кракова з львівского двірця о 4 год. по полудни. Крадежі бувають такі часті, що урядуючий на двірци комісар полїції п. Лисаковский звертає на них увагу подорожних. Недавно вкрадено одному з пасажирів 300 кор. Перед кількома днями якийсь злодій витягнув одному пасажирови портфель з квотою 800 рублів. В послїдній хвили подорожний спостеріг крадїж і хотяй поїзд рушив, вискочив з ваґона та зловив злодія, при котрім знайдено цїлу вкрадену квоту. Приведений на інспекцию полїції, втік і мабуть знов буде управляти зелїзничі крадежі. Доси не зловлено ще нї одного з небезпечних злодіїв, тому подорожні повинні бути осторожні. Як непевна єсть ситуация в поїздах, сьвідчить пригода, яка стала ся купцеви з Мельця, Лейзорови Сімсонови. Оноді відобрав він у Львові квоту 2410 корон і виїхав назад до дому. Щоби забезпечити ся перед крадежию, завязав кишеню в штанах шнурком, а відтак положив ся спати. Напротив него сидів якийсь мужчина. В Бохни купець збудив ся, але товариша подорожи не було. По хвили пересьвідчив ся, що штани має розрізані ножем і що єму вкрадено гроші.

— **В справі Мирослава Сїчиньского** доносять з Відня: Дня 2 вересня відбуде ся в трибуналї касацийнім розправа в справі Мирослава Сїчиньского, внаслїдок жалоби неважности, внесеної оборонцем др. Костем Левицким. Жалоба звертає ся против відкиненя кількох поставлених внесень, поставлених обороною, котрі мали вияснити мотиви, які спонукали обжалованого до виконаня єго вчинків. Крім того жалоба підносить, що оборонці поставили ряд внесень що до переслуханя кільканайцяти сьвідків, котрих зізнаня були би опрокинули тверджене акту обжалованя, що Сїчиньский доконав свого вчинку за намовою третих осіб а трибунал відкинув всї ті внесеня яко злишні до порішеня фактичного стану річи. Аж по залагодженю тої справи трибуналом касацийним наступить порішенє що до помилуваня Сїчиньского. Трибунал першої інстанциї постановив предложити Сїчиньского до ласки монаршої.

— **Нещасливі пригоди.** З одної з реальностий при ул. Красіцких упала оногди рано на камінний брук з висоти I. поверха служниця Парашка Фединяківна і зломила ліву руку. Поготівля стациї ратункової по осмотреню єї відвезла жертву власної неосторожности до шпиталю. — Кляра Ґрос, замешкала при ул. Снопківскій, впала в сїнех так нещасливо, що зломила руку. І єї відставлено до шпиталю. — При будові руской селяньской бурси в Теребовли стала ся сими днями така пригода: Одному з мулярів впала підчас роботи капля вапна в око. До вечера око залипило і аж тоді пішов той муляр до лїкаря каси хорих дра Дайзенберґа, котрий сконстатував, що вапно випалило око і відослав єго зейчас до шпиталю в Тернополи, щоби єму там виймили око.

— **Маґазин краденых річий** викрила сими днями львівска полїция в помешканю Михайла Косовского, замешкалого в реальности при Старім Ринку ч. 2. З переведених доходжень показало ся, що річи ті приносив до мешканя Косовского нотований злодій Едвард Пизьо, з котрим Косовский пізнав ся, будучи возьним при львівскім суді карнім, де він був занятий в літоґрафії краєвого суду карного.

Межи заквестіонованими у Косовского річами знайдено між иншими ґардеробу вартости звиш 400 кор. вкрадену день перед тим у п. Володимира Комарницкого, урядника зелїзничого, замешкалого при ул. Скржиньского ч. 4. Полїция арештувала Косовского а єго спільника Пизьо поки що остав ся ще на волї.

† **Померли:** В Криници помер дня 19-го с. м. Артур Криштофович, властитель більшої посїлости в Корничи, проживши 40 лїт. — У Львові померла Софія з Недїльских Бялоскурска, жена радника Двору і емерит. віцепрезидента краєв. суду в 64 році житя. — В Зальцбурзї помер нагло вчера по полуд. президент краю Вальзе. — У Львові помер Михайло Ковальский, емеритований управитель гр.-кат. семінариї духовної, проживши 55 лїт.

Телєґрами.

Будапешт 24 січня. Є. Вел. Цїсар не затвердив вибору епископа Гавриїла Меяновича на патріярха сербского і зарядив, щоби конґрес приступив до нового вибору.

Білґрад 24 серпня. Кабінет Велїміровича доповнив ся трома членами з молодорадикальної партиї: Мілош Савчич обняв теку робіт публичних, Коста Тімотієвич теку справедливости а Коста Ґлявінчіч теку торговлї.

Париж 24 серпня. „Matin“ доносить: Правительство одержало вчера вечером депешу з Казаблянки доносячу, що Абдул-Азіс приїхав до Сеттат.

„Echo de Paris“ доказує, що правительство француске не буде противити ся признаню Мулея Гафіда яко султана, однак не буде само дїлати, лиш запитає держав, інтересованих в договорі в Альґезірас та порозуміє ся безпосередно з Ішпанією.

Константинополь 24 серпня. Відповідно до прихильної і повної взглядів постави, яку заняло австро-угорске правительство супротив теперішного руху реформового в Туреччинї, кількох стаціонованих у вілєтї Косово австро-угорских офіцирів пішло на урльоп а прочі поки що сконцентрували ся в Скоплю.

Сан Себастиян 24 серпня. Король Альфонс виїхав до Парижа, звідки поїде до Анґлїї.

Лїсбона 24 серпня. Палата послів ухвалила 60 голосами против 3 проєкт закона о цивільній лїстї короля. — Оногди вечером прийшло з причини політичної дискусиї в кулюарах палати послів до бійки на кулаки межи ґрафом Аррочоллею а Альбертом Костою.

Танґер 24 серпня. Нотаблї міста пішли до Ель Торреса і Ґебаса та повідомили їх, що місто проголосило Мулея Гафіда султаном. Проголошенє наступило серед одушевлених окликів зібраних. В цїлім містї настала загальна радість.

Танґер 24 серпня. Тутешні власти вислали до всїх міст портових телеґами, доносячі о проклямациї Мулея Гафіда в Танґері і взивають ті міста, щоби они зі своєї сторони проголосили єго султаном.

— Ще можна получити слїдуючі річники —

„ДОБРИХ РАД“

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	2	3	4	5	6
Кор.: 1	1·50	1·50	1·50	1	1

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	12 ч. з 7, 8 9,	10	12
Кор.: 1	1	1·50	1

Всї річники разом за 10 кор. „Добрі Ради“ містять в собі сотки практичних рад для кождого, отже гріш верне ся в десятеро, хто лише з одної двох скористає.

Адреса: І. Данилевич, Стрілецкий Кут, Буковина.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середнє-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, **11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Бруxович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10 10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер, (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Крехoвецкий.**

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, каліками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до **Schlessinger, Berlin 18.**

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всі зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).